

B&R

A portrait of a middle-aged man with grey hair and glasses, wearing a blue blazer over a light blue striped shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a blurred outdoor setting with trees and buildings.

2018#4

VAKBLAD VAN DE
NEDERLANDSE VERENIGING
VOOR BURGERZAKEN

Column Arre Zuurmond

Verslag van een klantreis

06

Scholieren geven frisse blik
op de verkiezing van de
toekomst

12

Een gloednieuwe HUP 3.0

18

inhoud

- 05 Voorwoord Alexander Meijer
- 06 Column Arre Zuurmond
Verslag van een klantreis
- 10 Kick-offbijeenkomst Digitale Identiteitslab
- 12 Scholieren geven frisse blik op de
verkiezing van de toekomst
- 16 Adviesbureau: briefadres: oplossing of
lapmiddel?
- 18 Een gloednieuwe HUP 3.0

NVVB

VAKBLAD VAN DE
**NEDERLANDSE VERENIGING
VOOR BURGERZAKEN**

Scholieren geven frisse blik
op de verkiezing van de
toekomst

12

EVS: volop gesprekstof in
Jas

25

- 21 Column Melle Bakker
- 22 Zorg er samen voor dat spookjongeren
weer meetellen
- 25 EVS: volop gesprekstof in Jas
- 28 Jurisprudentie: tandenborstels tellen bij
adresonderzoek
- 30 Jong & veelbelovend: Michael Mirza
- 32 Valse inschrijving in de BRP, in Doetinchem
gebeurt dat niet...
- 35 Colofon

NVVB | Nederlandse Vereniging
voor Burgerzaken

NVVB REGIOCONGRESSEN 2018

3 OKTOBER	REGIOCONGRES LIMBURG & NOORD-BRABANT IN ROERMOND
1 NOVEMBER	REGIOCONGRES NOORD - OOST, FRIESLAND & OVERIJSEL IN ASSEN
7 NOVEMBER	REGIOCONGRES GELDERLAND IN DUIVEN
15 NOVEMBER	REGIOCONGRES ZUID-HOLLAND/ZEELAND & UTRECHT IN VIANEN
20 NOVEMBER	NAJAARSVERGADERING NOORD-HOLLAND IN MEDEMBLIK

TOT ZIENS IN DE REGIO!

DE INSCHRIJVING VOOR BEZOEKERS START VANAF AUGUSTUS 2018

WWW.NVVB.NL

Een (digitale) identiteit

Waarom is dat nodig?

Voorwoord

Alexander Meijer
Penningmeester NVVB

Na drie heerlijke weken in Frankrijk, rij ik met mijn gezin weer richting Nederland. Terwijl ik gevoelsmatig nog met één been op de Franse bodem sta, nader ik onmiskenbaar het vlakke Hollandse landschap. Hoe dichterbij huis ik kom, hoe meer mijn gedachten zo nu en dan afdwalen naar het werk dat binnenkort weer voor de deur staat.

In mijn werk hou ik me –net als u– dagelijks bezig met onderwerpen als persoonsregistratie en identiteitsvaststelling. Hoewel ik deze onderwerpen tijdens de vakantie even los probeer te laten, komen ze bij veel mensen juist in deze periode onder hun aandacht. Althans, het product dat eruit voortvloeit: het identiteitsbewijs.

Bij ons thuis is dat niet anders. Onze vier kinderen weten wat voor werk ik doe, maar in geen enkele andere tijd van het jaar krijg ik zoveel vragen op me afgevuurd als in de zomervakantie: Waarom is een identiteitsbewijs zo belangrijk? Waarom moet je je kunnen legitimeren? Vragen die kinderen stellen, maar waar wij als volwassenen ook wat vaker bij stil zouden mogen staan.

En dat is precies wat er gebeurt tijdens het Fieldlab over de digitale identiteit; een gezamenlijk initiatief van het ministerie van BZK en de TaskForce Samen Organiseren. Hierin gaan we terug naar de basis: Waarom hebben we een digitale identiteit nodig? Het hebben van een (digitale) identiteit wordt vaak vanzelfsprekend als belangrijk beschouwd. Ergens is dat logisch, maar als professional kan het geen kwaad om een stapje verder te denken. Zo leidt het ‘waarom’ achter deze aanname al gauw naar één van de kerntaken binnen ons vakgebied: de eerste inschrijving in de BRP.

Bij een gemeente waar ik heb gewerkt, zag ik van dichtbij de verstrekking gevolgen van een foutieve inschrijving. De medewerker Burgerzaken die per ongeluk de voor- en achternaam van een Afghaanse man omwisselde, kon dat niet zomaar herstellen. De betreffende gemeente verloor de rechtszaak die volgde. En niet geheel onterecht wat mij betreft.

Een correcte inschrijving in de BRP is cruciaal, ook in de strijd tegen fraude. Weet een fraudeur dat te omzeilen? Dan valt of staat alles met goed opgeleide medewerkers die fraude herkennen, hierover vertelt de gemeente Doetinchem in dit nummer. Parallel aan een goede opleiding loopt een goede samenwerking. Zowel in de gemeentelijke, landelijke en zelfs Europese context. We zijn dan ook trots dat Simon Rijdsdijk is benoemd tot voorzitter van de Europese Vereniging voor Burgerzaken. Als verbinder in hart en nieren zit Simon daar volledig in zijn kracht.

Verbinden en kennis delen: op landelijk niveau probeert de NVVB u daar zo goed mogelijk in te voorzien. Onder andere met het –in 2017 vernieuwde– B&R magazine. Na anderhalf jaar willen we graag weten of het u bevalt en nodigen u van harte uit om deel te nemen aan het lezersonderzoek dat we binnenkort verspreiden via onze website en digitale nieuwsbrief.

Ik wens u veel leesplezier en inspiratie in deze B&R en graag tot ziens op een van de regiocongressen in het najaar!

Foto: Sjors Massar

— Verslag van een klantreis

Column

Arre Zuurmond
Gemeentelijke Ombudsman Amsterdam

Natuurlijk zijn ze er nog, de wat oudere, ietwat onverzorgde mannen die 's nachts op bankjes in het park of onder bruggen bivakkeren. Maar de groep dak- en thuislozen is tegenwoordig veel groter en meer divers geworden. Als ombudsman ontmoet ik steeds vaker mensen van wie je op het eerste gezicht helemaal niet zou verwachten dat ze met deze problematiek worstelen. Of het nu om gezinnen gaat die door een ongelukkige samenloop van omstandigheden hun woning zijn kwijtgeraakt, of om getalenteerde jonge mensen die gebukt gaan onder schulden of persoonlijke problemen, één ding hebben ze met elkaar gemeen: ze zijn hopeloos verdwaald in het labirynth van regels en systemen van de overheid en komen daar op eigen kracht niet uit.

"Onze 'klantreis' start bij de afdeling Burgerzaken"

Neem Armin, een vlotte twintiger die nog niet zo heel lang geleden als zzp'er aan de slag was. Tijdens de economische crisis ging hij failliet. Wat volgde was een kettingreactie van financiële problemen, schulden, huisuitzetting, schaamte en psychosociale moeilijkheden. Armin wil zijn problemen graag oplossen en kan ze redelijk goed verwoorden, maar het zijn

er zoveel dat hij niet weet waar hij moet beginnen. Op het moment dat er te veel informatie tegelijk bij hem binnenkomt, blokkeert hij en heeft hij meer tijd nodig dan anderen om deze indrukken te verwerken. Daardoor is hij vaak niet alert genoeg om bij afspraken met gemeentelijke instanties de juiste vragen te stellen die van belang zijn voor het verdere verloop van zijn aanvragen.

Samen met de gemeente waar Armin verblijft, ben ik een experiment gestart om na te gaan tegen welke obstakels mensen zoals Armin aanlopen en aan welke hulp zij het meest behoefte hebben. Een van mijn medewerkers zal samen met Armin de hele route doorlopen om zijn leven weer op orde te krijgen. Omdat heel veel samenhangt met een inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP), start onze 'klantreis' bij de afdeling Burgerzaken. Armin is daar al eens eerder geweest en liep toen vast in het aangifteformulier Briefadres. Daar moest hij namelijk op invullen waar hij de komende periode zou gaan slapen. Armin vond deze vraag volstrekt onbegrijpelijk en kon hem onmogelijk beantwoorden. Hij had immers geen idee wat hij de komende tijd zou doen. Gevoelens van schaamte en mislukking, deels bepaald door de culturele achtergrond van Armin, kregen zodanig de overhand dat het hem niet lukte om een briefadres te bemachtigen. De medewerkers van de afdeling Burgerzaken hadden er op dat moment geen idee van wat er in zijn hoofd omging. Door actief meer door te vragen, kunnen zij voortaan beter in beeld krijgen of de aanvrager bij het invullen hulp nodig heeft.

Hoewel je eigenlijk veertien dagen moet wachten voor je op het spreekuur voor briefadressen terechtkunt, lukt het mijn medewerkster om een spoedafspraak te regelen. Aan de balie blijkt dat Armin met onbekende bestemming is uitgeschreven. Daarom moet er behalve een aanvraag voor een briefadres ook aangifte worden gedaan voor herinschrijving in de BRP. Een dienstdoende medewerker van de afdeling Burgerzaken is zeer behulpzaam bij het invullen van de aangifte. Armin vindt dit persoonlijke contact met de medewerker erg prettig, omdat hij zijn situatie zo veel beter kan toelichten. Dit brengt rust in zijn hoofd. Bovendien doet de medewerker Armin een gouden tip aan de hand: hij zou zich in kunnen schrijven bij een kamerverhuurbedrijf. Daar zouden volgens de website nog enkele kamers beschikbaar zijn.

"De groep dak- en thuislozen is tegenwoordig veel groter en meer divers geworden"

Nu ze toch op het gemeentehuis zijn, gaan ze ook even langs bij de afdeling Sociale Zaken om daar een aanvraag voor de Wet werk en bijstand (Wwb) in te dienen. Omdat dit digitaal moet gebeuren, kan Armin dit niet zelf. Hij heeft immers geen computer en ook geen DigiD. Hij mag de volgende dag terugkomen op het inloopsprekuren voor dak- en thuislozen van Sociale Zaken, zodat hij gebruik kan maken van het DigiD-account van deze afdeling. Een zeer behulpzame medewerkster loopt samen met Armin zijn digitale aanvraag door. Armin belooft zo snel mogelijk een eigen DigiD te zullen activeren. Nadat de aanvraag is afgerond, vertelt de medewerkster hem dat er een wettelijke wacht- en onderzoekstermijn van vier weken voor de Wwb-aanvraag staat. Als mijn medewerkster Armin eraan herinnert dat hij ook informatie nodig heeft over het aanvragen van bijzondere bijstand, vraagt hij hiernaar en krijgt hij die informatie ook. Dat de uitkering nu nog niet wordt verstrekt, hoeft de inschrijving voor kamerbewoning op dit moment niet in de weg te staan. Mocht hij binnen de termijn van vier weken een kamer vinden, dan kan hij een aparte aanvraag voor bijzondere bijstand indienen. "De groep dak- en thuislozen is tegenwoordig veel groter en meer divers geworden".

Nu de aanvraag voor zijn Wwb-uitkering is gedaan, kan Armin door naar een intakegesprek bij de gemeentelijke schuldhulpverlener.

"Armin voelt zich weer gehoord en krijgt het gevoel dat hij ertoe doet"

Daar krijgt hij heldere informatie over de aanmeldprocedure en de voorwaarden voor toelating tot een eventueel saneringstraject, en hoort hij wat er bij dit onderdeel van hem wordt verwacht. Binnenkort heeft hij een vervolgspraak waarbij hij ook in de gelegenheid wordt gesteld om zijn verhaal te vertellen rondom zijn schulden. Voorwaarde bij deze vervolgspraak is wel dat zijn inschrijving in de BRP inmiddels is verwerkt en dat hij zich kan legitimeren met een geldige ID-kaart of paspoort. Die heeft Armin wel, maar hij moet hem gaan zoeken. Armin is op dit moment zeer gemotiveerd en heeft er door de prettige gesprekken bij de gemeente en de schuldhulpverlener weer wat meer vertrouwen in gekregen dat hij zijn leven op de rit gaat krijgen.

"Een zeer behulpzame medewerkster loopt samen met Armin zijn digitale aanvraag door"

Dankzij de persoonlijker aanpak en door meer behandeltijd uit te trekken voor een aangifte briefadres en andere aanvragen - de zogeheten 'Slow Lane'-aanpak, voelt Armin zich weer gehoord en krijgt hij het gevoel dat hij ertoe doet. Ook neemt hij nu uit eigen initiatief contact op met mijn medewerkster en wordt hij zienderogen zekerder van zichzelf. Binnenkort krijgt hij een oproep van een klantmanager van de afdeling Werk en Inkomen om actief op zoek te gaan naar passend werk. Mijn medewerkster zal ook bij deze afspraak aanwezig zijn.

Zoekt u gemotiveerde en goed opgeleide medewerkers?

- > Specialisten (Burgerlijke stand, BRP, Naturalisatie, BAG, Belastingen)
- > Projectleiders verkiezingen
- > Teamleiders
- > KCC-medewerkers.

Voor korte of langere periodes. Kwaliteit en continuïteit. Even Werkt! regelt het voor u.

EVEN
WERKT
Specialist in Publiekszaken

Bel: +31 30 711 64 74 of mail: info@evenwerkt.nl

De juiste route naar betrouwbaar registratiebeheer

Het principe achter het werken met basisregistraties is eigenlijk simpel. Gegevens eenmalig invoeren en ze meervoudig gebruiken. Dit staat of valt wel met de kwaliteit van de gegevens en het gemak om deze met andere(n) te delen. Procura werkt al jaren met gemeenten samen aan applicaties die dit proces makkelijk en betrouwbaar maken. Van de allereerste werkende GBA-applicatie (PROBEV) in Nederland tot een nieuwe state-of-the-art-applicatie die het beheer van de Basisregistratie Personen (BRP) stroomlijnt.

www.procura.nl

qp procura

Laten we gaan doen wat tot nu toe vooral is opgeschreven!

Kick-offbijeenkomst Digitale Identiteitslab

Digitale identiteit, je hoort en leest er van alles over. Zo ook in de vorige editie van B&R, waarin Jorinde ter Mors uitleg gaf over een digitale identiteit waarover de gebruiker zelf de touwtjes in handen heeft.

Tekst: Veerle Hessels

Als directeur dienstverlening bij de gemeente Utrecht is Jorinde bezig om een kader te ontwikkelen voor de digitale identiteit. Ze doet dit vanuit de Taskforce Samen Organiseren van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK). In het interview vertelde Jorinde al dat eerst in een 'fieldlab' moet worden bepaald wat we nu precies willen, voordat de digitale identiteit werkelijk vorm kan krijgen. Hiervoor is de projectgroep Digitale Identiteitslab in het leven geroepen. Op woensdag 4 juli 2018 was het zover: van gemeenten tot marktpartijen en van programmeurs tot eindgebruikers kwam iedereen bij elkaar voor de kick-offbijeenkomst van het Digitale Identiteitslab. Samen gingen de betrokken partijen op zoek naar antwoorden op diverse vragen, zoals 'Welke eisen stellen we aan een digitale identiteit?', en 'Welke waarden vinden we belangrijk?'.

BLINDE VLEKKEN WEGNEMEN

Voor de opzet en uitvoering van het Digitale Identiteitslab sloegen BZK en de Taskforce Samen Organiseren de handen ineen met Waag. Deze onderzoeksorganisatie houdt zich bezig met de impact van vraagstukken op het snijvlak van kunst, wetenschap en technologie. Waag helpt het lab bij het wegnemen van blinde vlekken tijdens het denkproces.

Ivonne Jansen-Dings, Head of Programme bij Waag, heette de deelnemers aan de projectgroep welkom. "Het Digitale Identiteitslab onderzoekt, bevraagt en test nieuwe vormen van digitale identiteitsconcepten en tools. Op deze manier hoopt het lab een brede visie op digitale identiteit te kunnen ontwikkelen en die in de praktijk te kunnen testen", zo legt Waag uit op hun website en in de persoon van Ivonne. Niet alleen bij Waag staat het durven uitproberen centraal; ook Rob de Werd, directieam lid van de directie Informatiesamenleving

en Overheid van het ministerie van BZK, benadrukte in zijn welkomstwoord het belang van experimenteren als uitgangspunt van het beleid: "Laten we gaan doen wat tot nu toe vooral is opgeschreven!" Een interview met Rob de Werd lees je in de volgende editie van B&R.

DIGITALE IDENTITEIT EN WAARDEN

In ons dagelijks leven maken we continu keuzes over de manier waarop we onze identiteit naar buiten brengen. Denk bijvoorbeeld aan het wel of niet dragen van een T-shirt van je favoriete voetbalclub en aan welke informatie je wel of niet met anderen deelt. Zodra we online gaan, blijft er echter maar één identiteit over, waar je als gebruiker bovendien weinig grip op hebt. En dan te bedenken dat de gemiddelde internetgebruiker maar liefst negentig verschillende online accounts heeft!

Idealiter kan iedere gebruiker, net als in het echte leven, ook digitaal zelf kiezen welke van zijn persoonlijke kenmerken, oftewel attributen, worden gedeeld met afnemers, zo luidde de conclusie nadat de deelnemers aan het lab zich voor een brainstorm hadden opgesplitst in verschillende groepen. Gewapend met een groot vel papier en stiften bogen de gemixte teams zich over welke waarden zij het belangrijkste vinden binnen een kader voor digitale identiteit. Betrouwbaarheid, gebruiksgemak en transparantie kwamen al snel naar voren. Als we dit vertalen naar de praktijk, vallen hieronder bijvoorbeeld het streven naar één handzaam digitaal identiteitsstelsel, privacy en inzicht voor de gebruiker.

"De gemiddelde internetgebruiker heeft maar liefst negentig verschillende online accounts"

Door de kruisbestuiving van de verschillende achtergronden van de deelnemers aan de projectgroep kwamen ook waarden aan bod zoals een niet-dwingende basis, een 'noodknop' voor als de gebruiker het niet vertrouwt en de mogelijkheid tot het opstellen van een testimonium voor digitale identiteit. Naast de overeenkomsten in waarden bleek ook het sentiment dat we

niet wéér moeten verzanden in praten en in het blijven herhalen van wat al is besproken, een belangrijke gemene deler.

MEER GRIP VIA APPS

Marleen Stikker, de oprichter van Waag, motiveerde na de pauze haar bevindingen. Volgens haar zijn bij de overgang van identiteit naar digitale identiteit de burgers vergeten. Burgers moeten er weer zelf grip op krijgen. "Vaak wordt digitale identiteit namelijk gereduceerd tot een transactie, terwijl identiteit juist veel vraagstukken oproept", aldus Marleen.

Nadat de groepen zich nog hadden vastgebeten in de vraag wat de ideale uitkomsten van het Digitale Identiteitslab zijn en wat zij hier zelf aan kunnen bijdragen, was het tijd voor enkele presentaties van marktpartijen. Uit deze voordrachten bleek dat de ontwikkelingen rondom digitale identiteit de afgelopen jaren niet hebben stilgestaan. Verschillende partijen zijn druk bezig met het op poten zetten en testen van apps en toepassingen die mensen meer grip op hun eigen identiteit kunnen geven. Zo biedt de applicatie IRMA ('I Reveal My Attributes') een identiteitsplatform voor zowel authenticatie als ondertekening, waarbij de gebruiker naar eigen keuze persoonlijke attributen kan onthullen aan afnemers. De app Schluss richt zich op een centrale versleutelde kluis voor alle digitale persoonlijke gegevens van een persoon. Platform Cleverbases houdt zich bezig met het digitaal ondertekenen van documentatie en veilige informatie-uitwisseling. Er volgden enkele kritische vragen vanuit de zaal, maar de deelnemers bleken het interessant te vinden om te horen over de verschillende apps en toepassingen van digitale identiteit die al bestaan en dachten graag mee over eventueel gebruik hiervan bij de ontwikkeling van het kader.

HOE NU VERDER?

Nu de inbreng van het Digitale Identiteitslab kan worden gebruikt bij de vormgeving van het kader, komt de overgang naar een tweede fase in zicht. Hierin staan oplossingen en gesprekken met belanghebbenden centraal. Verschillende concepten, vormen en tools voor digitale identiteit worden de komende maanden in de praktijk getest bij gemeentelijke dienstverleningsprocessen. "Laten we eens een Dafje de weg op sturen, in plaats van te wachten tot we de nieuwste Audi hebben uitgevonden", zo verwoordde een van de deelnemers de roep om over te gaan tot actie.

Wil je op de hoogte blijven van de vorderingen van het Digitale Identiteitslab? Meld je dan aan voor de nieuwsbrief via de website van Waag (<https://waag.org/project/digitale-identiteitslab>).

Drie van de top-10 scholieren met de beste ideeën, van links naar rechts: Najlaâ Azdad, Laura den Hartog en Teije Onstein

Scholieren geven frisse blik op de verkiezing van de toekomst

Tekst: Monique de Vries

Foto: Kiesraad / Phil Nijhuis

Voer de opkomstplicht weer in. Of introduceer verkiezingstoernooien of volkstribunen. Als het aan de komende generatie kiezers ligt – de middelbare scholieren van nu – gaat het huidige Nederlandse kiesstelsel flink op de schop. Hun frisse blik op ‘de verkiezing van de toekomst’ vormt stof tot nadenken voor de Kiesraad.

Honderd jaar algemeen kiesrecht in Nederland (tussen 2017 en 2019) is reden voor feest. Maar ook voor evaluatie. Ons kiesstelsel ligt na iedere verkiezing immers onder vuur: is handmatig stemmen niet ontzettend achterhaald? Is het niet hoog tijd voor elektronisch stemmen? En voor een kiesdrempel? Telt het parlement niet te veel partijen? Kritische kanttekeningen te over. Reden voor de Kiesraad om bij de toekomstige generatie kiezers te peilen hoe zij erover denken.

Begin dit jaar schreef de Kiesraad daarom een essaywedstrijd uit onder middelbare scholieren uit de bovenbouw (klassen 4, 5 en 6) in het hele land. Er stroomden 135 inzendingen binnen. De jury, met daarin Trudy Blokdijk (vicevoorzitter Kiesraad), Kristof Jacobs (universitair docent politicologie Radboud Universiteit Nijmegen) en Kars Veling (voormalig directeur ProDemos), koos de top drie winnaars. Bovendien werden de tien beste essays gebundeld in de publicatie ‘Verkiezing van de toekomst’.

TRENDS

In de essays zijn diverse trends zichtbaar. Veel voorkomend is bijvoorbeeld de zorg over de kwaliteit van het bestuur. Volgens vele inzenders zou die beter moeten: met meer garanties voor verstandigere kiezers – middels scholing in het onderwijs, examens en quizzes als voorwaarden om te mogen stemmen en verplicht gebruik van kiestulpen. Eén inzender oppert zelfs dat iemands IQ van invloed moet zijn op het gewicht van diens stem.

Meerdere inzenders bedachten ook manieren om deskundigere en eerlijkere kandidaten te krijgen. Bijvoorbeeld door de invloed van partijen te verkleinen, een leugendetector in te zetten of een verkiezingscompetitie à la de Champions League uit te schrijven. Een veel gekozen insteek betrof ook de zeggenschap van burgers. Is die niet te beperkt als niet-Nederlanders zijn uitgesloten bij landelijke verkiezingen? En kan de invloed van de mensen niet directer tot gelding komen? Meerdere inzenders pleitten voor verlaging van de leeftijdsgrens, tot veertien jaar zelfs.

Nog een opvallende rode draad: de sociale media en de

massamedia krijgen weinig aandacht. Meer gebruik van IT bij verkiezingen of referenda lijkt sommigen wél een goed idee. Zo schrijft een ware techno-optimist: "Waarom zouden de opvattingen van kiezers niet als big data kunnen worden verzameld, bijvoorbeeld door kiestulpen, waarna slimme techniek rechtstreeks kan uitmaken welke keuze voor een politieke partij daarbij hoort?" De winnares daarentegen, benadrukt juist de eigen verantwoordelijkheid van burgers en pleit voor herinvoering van de opkomstplicht.

DE WINNAAR

VOER DE OPKOMSTPLICHT WEER IN!

Dat vindt winnares Laura den Hartog (15 jaar) van het Stedelijk Gymnasium Leiden. Laura zit in de vijfde klas, overweegt na haar eindexamens een tussenjaar te nemen en een vooropleiding aan een kunstacademie te doen. "Iedereen moet zich bemoeien met de democratie", schrijft zij in haar essay. "Stemmen moeten dus niet aan banden worden gelegd."

Laura benadrukt in haar betoog hoe belangrijk betrokkenheid van de burgers is voor het functioneren van onze democratie. "Het is de enige manier op inspraak voor de burger. En die inspraak is de essentie van onze democratie. Toch is het opkomstpercentage in Nederland laag. Meer dan de helft van de burgers lijkt het belang van hun stem niet in te zien."

WEGBLIJVEN STRAFBAAR

Ze vervolgt: "De oplossing is de opkomstplicht, een maatregel die eerder al van kracht was, namelijk bij alle verkiezingen in Nederland tussen 1917 en 1970. De opkomstplicht verplichtte de burgers om naar een stembureau te gaan om te stemmen. Als men niet kwam, was dit strafbaar en kon er een geldboete gegeven worden. Belangrijk is hierbij om onderscheid te maken tussen opkomstplicht en stemplicht: bij opkomstplicht is er ook de mogelijkheid om blanco te stemmen, bij stemplicht niet.

Sinds de afschaffing op 3 maart 1970 kampen we met vrijmatige opkomstpercentages en een enorme onverschilligheid

van de kant van de burgers. De opkomstplicht moet weer worden ingevoerd en de overheid van haar kant moet voor betere voorlichting zorgen. In een democratie als de onze is het ieders burgerplicht om zich bezig te houden met het bestuur van ons land, door te stemmen op degenen die dat voor ons gaan doen. Samen kunnen de burgers en de overheid ervoor zorgen dat het hele land weer betrokken wordt bij de verkiezingen."

DE TWEEDE PRIJS

HOOG TIJD VOOR VERANDERING

Aldus winnares van de tweede prijs Indy van de Wetering (15 jaar). Indy zit in 4 havo van Het Hooghuis Mondriaan College Oss en wil na de middelbare school naar het hbo. Zij schrijft: "Ongeveer 100 jaar geleden is het stemrecht ingevoerd in Nederland. Ondanks dat de maatschappij enorm veranderd is, is het stemrecht bijna al die tijd hetzelfde gebleven. De hoogste tijd voor veranderingen."

VANAF 14 JAAR

Indy wil dat de kiesgerechtigde leeftijd naar 14 jaar gaat. "Jongeren kunnen dan mee beslissen over zaken die hun toekomst aangaan. Bovendien denk ik dat alles rondom politiek dan meer gaat spelen." Ook de manier van stemmen moet anders: "Ik zou het een goede vernieuwing vinden als je kunt stemmen door middel van je DigiD. Je kunt dan thuis of op het werk inloggen en je stem uitbrengen. De kans op fouten is dan minder groot omdat de uitslag digitaal verwerkt kan worden. Bovendien verwacht ik dat de opkomst veel groter zal zijn."

Verder betoogt Indy dat de leden van de Eerste en Tweede Kamer een verplichte afspiegeling moeten vormen van de bevolking van Nederland. "Nu nog zijn deze personen vaak heel erg geleerd en wonen ze in een prachtige villawijk. Ze ervaren niet wat het grootste gedeelte van de bevolking van Nederland ervaart. Hierdoor worden er beslissingen genomen die voor onvrede zorgen bij de meerderheid van de Nederlanders." Tot slot wil Indy veel meer referendums over belangrijke onderwerpen. De regering zou bovendien verplicht moeten worden om zich aan de uitslag ervan te houden.

DE DERDE PRIJS

VOER VOLKSTRIBUNEN IN

Derde prijswinnaar Teije Onstein (17 jaar) kiest voor een

oplossing uit de Romeinse tijd: het invoeren van volkstribunen. Teije zit in de vijfde klas van het Stedelijk Gymnasium Leiden en hoopt Electrical Engineering te gaan studeren aan de TU Delft om ontwerper/engineer te worden. Hij stelt in zijn essay voor om volkstribunen te introduceren, die onder meer het recht hebben om referenda uit te schrijven.

"In mijn ogen is de tijd van het Demos Kratos verzwakt en verliezen wij de grip op onze eigen maatschappij. Daarom ben ik van mening dat daar iets aan moet veranderen en dat we de oplossing uit de oudheid kunnen halen. In het Romeinse Rijk had men twee volkstribunen die de belangen van het volk bij de senaat voorlegden. Dit zou in onze democratie nog niet eens zo'n slechte aanvulling zijn, mits het goed uitgevoerd zou worden. Want de inbreng van burgers moet niet beperkt worden tot het een keer per vier jaar invullen van een vakje."

STEM VAN HET VOLK

Voor de toekomst zouden er in totaal drie volkstribunen moeten worden gekozen "zodat die elkaar kunnen controleren en er door een oneven aantal altijd een uitkomst bij een stemming zal zijn. Met behulp van deze volkstribunen zou langzaam de stem van het volk meer door kunnen dringen in de regering. De volkstribunen mogen echter niet te veel macht krijgen, aangezien de trias politica dan uit balans zou raken. Ik ben dan ook van mening dat de Tweede Kamer ook een controlerende taak op zich moet nemen."

Teijes conclusie: "Al met al zal het volk zo weer langzaam zijn stem terugkrijgen in onze democratie en zal met dit systeem een betere balans kunnen ontstaan tussen een efficiënt bestuur en participatie van het volk. Met dit systeem zou Nederland niet alleen maar afhangen van de regering en zal het individu meer betekenis krijgen. Met behulp van dit systeem zou de Demos Kratos eindelijk weer zijn plekje kunnen opeisen in onze maatschappij!"

OUT OF THE BOX

De prijsuitreiking van de essaywedstrijd vond plaats tijdens het inspirerende symposium 'De verkiezing van de toekomst' op 29 juni jl. Het werd een dag vol 'dromen' en discussies over het ideale kiesstelsel. Juryvoorzitter Kars Veling roemde de aangedragen 'out of the box' ideeën van de scholieren. De top tien essays lezen? Deze zijn gepubliceerd op www.kiesraad.nl

SEGMENT

Dé opleider voor de overheid

Docent adresonderzoek bij Segment?

Ben jij

een specialist op het gebied van adresonderzoek?

iemand met inzicht?

beschikbaar voor een paar dagen per jaar?

iemand die graag kennis deelt?

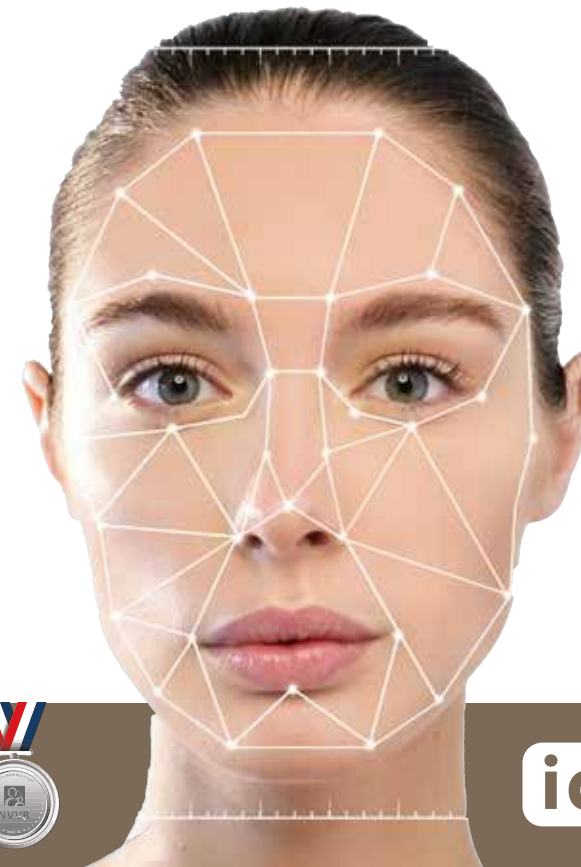
Vragen? Solliciteren?

segment@segment.nl
033 -434 50 80

Wil jij, na een didactische en vaardigheidstraining, graag voor een groep staan? Wie weet, ben jij dan inderdaad diegene naar wie we op zoek zijn!

www.segment.nl

VOORKOM IDENTITEITS- & LOOKALIKE FRAUDE MET ID-BURGER

INZETBAAR VOOR:
BALIE, MOBIEL &
ZELFSERVICE (KLANTGELEIDING)

id-burger

+31 13 521 12 56
info@oribi.nl
www.oribi.nl

ORIBI®
id-solutions

Briefadres: oplossing of lapmiddel?

Een inschrijving in de BRP bepaalt mede of iemand aanspraak kan maken op een zorgverzekering of ingeschreven mag staan bij de Kamer van Koophandel. Burgers vinden dat ze recht hebben op een inschrijving in de BRP.

Tekst: Saskia Lensink

Hoe vaak heb je geen mensen aan je loket staan die vragen om een 'inschrijfadres' of een 'postadres'? Vast regelmatig. De wereld is veranderd; mensen zijn mobieler en een vaste woning is soms niet te krijgen, maar ze willen wél geld ontvangen of verdienen. Daarvoor moeten ze ingeschreven staan. Waar, dat maakt hen niet uit. Ze horen 'postadres' en denken: Aha, oplossing! Ons BRP-hart bloedt als we bij gebrek aan informatie iemand moeten inschrijven op een briefadres, terwijl we vermoeden dat hij wel een woonadres heeft.

We zitten met een dilemma. Aan de ene kant moet iedereen die legaal langdurig in Nederland verblijft ingeschreven kunnen worden, aan de andere kant mogen we niet meewerken aan frauduleuze briefadressen. Het stappenplan van de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens (RvIG) biedt duidelijkheid. Dit stappenplan maakt onderscheid tussen 'standaardgevallen' en 'niet-standaardgevallen'. Standaardgevallen kun je schriftelijk afhandelen. Voor niet-standaardgevallen is een gesprek nodig waarin wordt vastgesteld of iemand recht heeft op een briefadres.

De gemeente bepaalt wat standaard en niet-standaard is. Waar kun je aan denken? Alle briefadressen op grond van de Wet BRP en het Besluit BRP zijn standaard. Ook een briefadresaanvraag vanwege tussen twee woningen in zitten, een ambulante beroep of een kort verblijf in het buitenland zijn standaard. Voorwaarde is dat er voldoende bewijsstukken zijn. De andere gevallen kunnen met een gesprek worden opgelost.

VEELVOORKOMENDE CASUS: RONDREIZENDE SENIOREN MET BRIEFADRES

Een seniorenstel reist met hun camper door Europa. Een paar jaar geleden hebben ze een briefadres aangevraagd bij hun dochter. Zij verklaart dat haar ouders tenminste vier maanden per jaar in Nederland zijn.

"We zitten met een dilemma"

Als ze hun briefadres willen verlengen, vraag je je af of deze mensen op het briefadres ingeschreven mogen blijven, of dat ze hun vertrek naar het buitenland moeten aangeven. Om dit te kunnen vaststellen vraag je op grond van artikel 2.45 Wet BRP om bewijzen, zoals informatie of geschriften. Ook kun je het echtpaar oproepen om in persoon te verschijnen.

Omdat het gaat om een verwacht verblijf in de toekomst, vraag je ze eerst om aan te tonen waar ze het komende jaar gaan verblijven. Het stel geeft aan dit niet te weten; ze kamperen overal op de bonnefooi en plannen niets. Daarom vraag je vervolgens naar informatie over de afgelopen jaren. Die geeft namelijk aan hoe aannemelijk het is dat ze ook

komend jaar minder dan acht maanden in het buitenland zullen zijn. Voorbeelden van bewijzen zijn bankafschriften, campingbonnen, tolbetalingen, benzinebonnen, andere reisgegevens en dokters- en tandartsbezoek.

"Burgers vinden dat ze recht hebben op een inschrijving in de BRP"

Als ze geen bewijsstukken willen tonen, leg je dit goed vast in een notitie of mailcorrespondentie. Deze informatie is van belang als er een procedure volgt, want de inschrijving op briefadres moet je beëindigen omdat in dat geval niet aannemelijk is dat het stel in het komende jaar minimaal vier maanden in Nederland zal verblijven. In de plaats hiervan komt er een ambtshalve genomen besluit tot vertrek uit Nederland. Zie ook de volgende uitspraak: ABRvS 24 februari 2016, [www.rechtspraak.nl ECLI:NL:RVS:2016:439](http://www.rechtspraak.nl/ECLI:NL:RVS:2016:439).

Loop mee bij het NVVB Adviesbureau!

De helpdesk van het Adviesbureau krijgt jaarlijks zo'n tienduizend vragen, zoals:

- Is het juist dat een Filipijnse vrouw die in Nederland trouwt bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van Nederland een verklaring kan invullen over wat haar naam zal zijn na het huwelijk?
- Is het Marokkaanse Consulaat in Rotterdam bevoegd om een uittreksel geboorteakte af te geven van een akte die is opgemaakt bij het Marokkaanse Consulaat in New York?
- Kan een vrouw die zwanger is van een tweeling haar kinderen dezelfde voornaam geven als ze van hetzelfde geslacht zijn?

Over het hele spectrum van Burgerzaken worden vragen gesteld. De nadruk ligt vaak op internationaal privaatrecht (IPR), brondocumenten en naamrecht. Wij bieden allround-medewerkers de mogelijkheid om hun kennis te verbreden

en die verder te verdiepen. Hiervoor loop je gedurende drie maanden één dag per week mee bij de helpdesk van het Adviesbureau.

Dit jaar was Tessa Vreeburg uit Zoetermeer een van onze stagiairs. Dit is haar ervaring:

"Stagelopen bij het Adviesbureau stond al een tijd op mijn lijstje. Na de nodige opleidingen te hebben afgerond, was het dan eindelijk zover. De uitdaging om vanuit Zoetermeer in het centrum van Amsterdam terecht te komen, was het zeker waard. Ik werd warm ontvangen en vond het leuk om met veel bekenden uit de 'burgerzakenwereld' kennis te maken. Eric Gubbels gaf me zelfs een rondleiding door het centrum van Amsterdam! Het Adviesbureau heeft een mooi systeem waarin alle klantvragen via het webformulier en de telefoon worden geregistreerd. Door de helpdesk wordt altijd naar oplossingsgerichte antwoorden gezocht in plaats van zwart-wit te kijken. Ik vond het interessant om te zien dat de landelijke trends hetzelfde zijn als in Zoetermeer. Het was een leuke ervaring en ik heb mijn kennis zeker kunnen verdiepen."

Ook Esther Keijzer uit de gemeente Amstelveen heeft onlangs haar stage bij de helpdesk van het Adviesbureau afgerond. Haar ervaring:

"Het is erg leuk om te zien hoe het er bij het Adviesbureau aan toegaat. De locatie in hartje Amsterdam is erg levendig. Op de werkplek zelf heb je dat niet door, maar als je in de pauze even naar buiten gaat, sta je midden in de drukte. Vooraf had ik niet echt een idee van wat ik precies kon verwachten. Ik vond het in het begin wel een beetje spannend, maar ik ben goed begeleid. Ik kon bij alle adviseurs terecht met mijn vragen, het was prettig samenwerken en alle collega's waren erg behulpzaam. Er komen zoveel verschillende vragen en casussen binnen, dat maakt het erg afwisselend en uitdagend. Ik heb een hele leuke tijd gehad die echt voorbij is gevlogen. Ik heb veel kennis opgedaan die ik in mijn huidige functie goed kan gebruiken."

Lijkt een stage bij de helpdesk van het Adviesbureau je een leuke manier om jezelf uit te dagen, laat het ons dan weten. Je vindt het aanmeldingsformulier op de website van de NVVB. Als je vragen hebt, kun je die mailen naar Sandra de Ridder (s.deridder@amsterdam.nl) of Sandra Bekking (s.bekking@amsterdam.nl).

van link naar rechts: Hans Lapidaire, Frans Rijkers, Niels Baggerman

Handleiding Uitvoeringsprocedures grondig herzien

Een gloednieuwe HUP 3.0

Zij is een stuk minder dik dan voorheen en spreekt klare taal. Zij is te gebruiken als naslagwerk, leermateriaal en informatiebron: de nieuwe Handleiding Uitvoeringsprocedures voor de BRP is gepubliceerd! Bij de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens, RvIG, hangt dan ook vrolijkheid in de lucht. Frans Rijkers, Hans Lapidaire en Niels Baggerman, specialisten op het gebied van de Basisregistratie Personen (BRP), geven een toelichting.

Tekst: Carla van den Bergen

Foto: Jessica Brouwer

Een nieuwe versie van de Handleiding Uitvoeringsprocedures (HUP). Is dat reden voor een feestje? Jazeker! Stelselspecialisten Frans Rijkers en Hans Lapidaire, en zelfstandig BRP-specialist Niels Baggerman, ooit begonnen als medewerker Burgerzaken in Zoetermeer, zijn meer dan opgetogen. Baggerman: "Na een intensieve revisie van de bestaande HUP ligt er nu een frisse, actuele handleiding. Een goede basis, waar we weer helemaal achter staan. Verwacht geen oude kost, er staat heel wat nieuwe informatie in!"

KLAAR VOOR GEBRUIK

Ronald Zijlstra, strategisch adviseur NVVB en ook aanwezig bij het gesprek, deelt het enthousiasme. "De ultieme toets van deze nieuwe HUP is dat hij gebruikt wordt. Die oproep wil ik dan ook direct doen: ga je erin verdiepen. Voor iedereen valt er wel iets te halen, ook voor doorgewinterde medewerkers die de HUP al lang gebruiken. Voor nieuwe medewerkers kan de HUP dienst doen als inwerk- en leermateriaal. Het is een enorme aanwinst!"

WAAROM HERZIEN?

De 'bijbel' van de GBA werd de HUP wel genoemd, sinds jaar en dag houvast bij het werk van medewerkers Burgerzaken. Waarom was herziening nodig? Baggerman: "Lang werd gewerkt aan een nieuw systeem dat het op het Logisch Ontwerp GBA (LO) gebaseerde systeem zou gaan vervangen. Daarom waren we gestopt met het bijhouden van de HUP. Die beschreef tenslotte de toestand zoals die in het oude systeem was." Rijkers: "Het waren bewuste keuzes om niet meer te investeren in zaken die beëindigd zouden worden, dat gold voor de HUP, maar ook voor het Logisch Ontwerp GBA zelf. Toen dat nieuwe systeem er toch niet kwam, en we dus verder moesten met het bestaande, keek een flinke stapel werk die was blijven liggen, ons aan. Een nieuwe handleiding was absoluut nodig. De HUP was almaar dikker geworden door de steeds bijgeplaatste wijzigingen, en daardoor slecht bruikbaar. We besloten het uitgestelde onderhoud groot aan te pakken."

MEE NAAR DE CAMPING

Dat gebeurde: in een jaar werkten de drie specialisten de bestaande teksten door, systematisch en kritisch. Met een flinke revisiegroep 'eigen' mensen, die meelazen en commentaar en correcties gaven op de tekstvoorstellen. En met een clubje gemeentambtenaren, die het hele boekwerk in één keer van opmerkingen hebben voorzien. Baggerman: "Een megaprestatie, sommigen namen het concept mee naar de camping! Mede door hun betrokkenheid en praktische feedback hebben we deze nieuwe versie kunnen uitbrengen. Heel veel respect daarvoor." Rijkers: "Wij keken vanuit het Logisch Ontwerp, vanuit wet- en regelgeving: klopt wat we in

de HUP lezen wel met het LO GBA, kán het wat we schrijven. De gemeenten lazen vanuit de praktijk. De handleiding in wording is dus vóór publicatie vanuit verschillende invalshoeken onder de loep genomen."

HOE HET BEGON

Het Logisch Ontwerp GBA, daarmee is het eigenlijk allemaal begonnen. Rijkers, al betrokken bij de GBA sinds eind jaren tachtig, kijkt nog even terug: "Met de komst van de GBA kon elke gemeente een eigen computersysteem kiezen om de persoonsgegevens van haar inwoners te registreren. Het Logisch Ontwerp GBA was nodig omdat die verschillende computersystemen met elkaar moesten kunnen communiceren. Dat was een voorwaarde van het ministerie. Elektronische uitwisseling van gegevens moest landelijk mogelijk zijn. Maar aan welke eisen moest je gemeentelijke computersysteem voldoen? Eind jaren tachtig maakten we daarvoor het Logisch Ontwerp GBA, waarin de eisen beschreven staan."

INVULVOORSCHRIFTEN

Pittige materie, een handleiding was meer dan gewenst. Toen de zakelijke markt geen aanstalten maakte om die te produceren, nam het Agentschap BPR, voorloper van RvIG, zelf het voortouw. Lapidaire, ook al sinds 1991 betrokken: "De eerste HUP was eigenlijk een lijst invulvoorschriften. Wat moet je waar opnemen? Een beschrijving van de recht-toe-recht-aan-gevallen, situaties die iedereen wel kende na verloop van tijd. In die bekende situaties hebben we flink geschrappt, aan de bijzondere hebben we juist meer aandacht besteed."

WAT IS VERANDERD?

Lapidaire: "Een belangrijk verschil met de voorgaande versies is dat het nu vooral gaat om de logica erachter. De HUP is meer een lopend verhaal geworden, met situaties als uitgangspunt: wat moet je in een bepaalde situatie doen, waaraan moet je denken. Wat je precies moet invullen is nog steeds belangrijk, maar er staat daar in de HUP nu wel minder over. Mede door die nieuwe focus, en ook omdat we de dubbelingen hebben aangepakt, is deze versie geslonken van 450 maar 250 pagina's."

Bij de handleiding is een versiebeheerdocument uitgebracht, zoals gebruikelijk bij een nieuwe versie van de HUP. Maar dit keer hebben we ook een toelichting geschreven op de belangrijkste wijzigingen. Baggerman: "Dat zijn inhoudelijke, maar ook procedurele veranderingen. De procedure 'nationaliteit' bijvoorbeeld is behoorlijk gewijzigd, 'dubbelinschrijvingen' is verbeterd, en bij 'correcties' hebben we voorbeelden toegevoegd. Lees dit document als je meer wilt weten over wat er veranderd is in de HUP."

BIJNA GEEN GRIJZE VLAKKEN MEER

De revisiegroep pakte ook de 'grijze gebieden' aan, de onderwerpen die steeds vragen oproepen: moeten we dit, of moeten we dát invullen? Baggerman: "We hebben geprobeerd om die grijze vlakken zwart of wit te maken. Keuzes gemaakt dus: doe het in die situatie zó. Daar zijn we nog niet in alle gevallen uit. Een voorbeeld. Als iemand naar het buitenland gaat, verplaatsen we zijn gegevens naar de Registratie Niet-Ingezetenen (RNI). Stel dat hij in die tijd trouwt en we krijgen daar een document van, dan plaatsen we een indicatie op zijn persoonslijst. Als hij terugkeert naar Nederland en zich aanmeldt bij een gemeente komt die indicatie op: bijvoorbeeld de huwelijksakte moet nog verwerkt worden. Wanneer haal je de indicatie weg, is nu de vraag. Als de persoonslijst binnenkomt of als het document verwerkt is? Sommige computersystemen halen de indicatie er bij binnenkomst automatisch af, wij vinden dat je dat beter kunt doen als het document verwerkt is. Dat laatste hebben we dan ook als aanbeveling in de HUP opgenomen."

"Verwacht geen oude kost, er staat heel wat nieuwe informatie in de HUP!"

DE HUP ALS LEERMATERIAAL

Er zijn dus essentiële wijzigingen en verbeteringen aangebracht. Maar er zijn meer redenen waarom je de HUP nieuwe stijl zou moeten omarmen. Baggerman: "De handleiding is ideaal leermateriaal. Mijn tip: spoor nieuwe medewerkers aan om steeds de HUP erbij te pakken als zij zich inwerken. Vertél niet alleen hoe het moet, maar laat ze het zelf ervaren en gebruik de handleiding als leermateriaal. Van een gemeente hoorde ik al dat het werkt: een nieuwe medewerker stelde vragen waardoor de ervaren rotten ook weer aan het denken werden gezet. Die frisse blik is nodig. Ik hoop dat meer gemeenten dat gaan doen."

REACTIES EN VRAGEN WELKOM

De nieuwe teksten – de keuzes die zijn gemaakt – roepen reacties op in de praktijk. Die zijn zeer welkom. Baggerman: "We kregen bijvoorbeeld een vraag wat in te vullen bij iemand met een nationaliteit die niet voorkomt in de tabel met erkende nationaliteiten. De handleiding raadt aan op diens persoonslijst bij nationaliteit 'onbekend' in te vullen en verwijst naar de

website van de NVVB, die erover gepubliceerd heeft. Maar daar stond dat iemand die bepaalde documenten kan overleggen, 'staatloos' wordt. De terechte vraag was: hoe verhouden die antwoorden zich? En ons antwoord is dat er twee verschillende situaties zijn die je goed moet onderscheiden." Rijkers: "Het is goed dat die vraag komt, want voor ons is het de uitdaging die antwoorden goed aan elkaar te koppelen, zaken consistent te houden met wetten en andere documenten."

WAT IS DE HUP NIET?

Lapidaire: "Veel vragen die bij ons contactcentrum binnenkomen, gaan niet over de BRP, maar over regels van andere wetten. De HUP is bijvoorbeeld niet een handboek voor nationaliteitsrecht of voor het internationaal privaatrecht. We kunnen geen toelichting geven waarom iemand wel of geen Nederlander is of is geworden. Dat laten we over aan deskundigen op dat specifieke gebied."

TERUG NAAR DE WETGEVER

Door de HUP zo nauwgezet te herzien, zijn de makers zich nog scherper bewust geworden van bepaalde situaties. Rijkers: "Soms rijst zelfs de vraag of de formulering van bepaalde artikelen in de wet niet zou moeten worden veranderd." Baggerman: "In de Wet BRP is bijvoorbeeld een artikel opgenomen dat je op de persoonslijst van iemand in de BRP moet opnemen welke kinderen hij heeft. Er is één uitzondering: een kind mag niet geregistreerd worden bij een ouder als het al is overleden ten tijde van de inschrijving van die ouder. In de wet staat het weinig empathisch geformuleerd: u mag geen gegevens opnemen van een kind dat is overleden. Dat leidt tot situaties die als kwetsend worden ervaren, want als een ouder zich in Nederland vestigt en een kind heeft dat niet in Nederland woont, verlangen veel gemeenten een bewijs dat het kind nog in leven is alvorens zij de kindgegevens registreren op de persoonslijst van de ouder. Dit is een voorbeeld waarmee we terug gaan naar de wetgever."

ERAAN BLIJVEN WERKEN

Is het nu wachten op HUP 3.1? De mannen benadrukken dat er alweer driftig nieuwe aanvullingen en verbeteringen worden genoteerd. Vanaf nu zal er voortdurend aan de HUP gewerkt blijven worden, ook door een externe groep van medewerkers van gemeenten. Rijkers benadrukt nog eens: "Feedback is belangrijk voor ons. Ga de HUP dus gebruiken, bespreek onduidelijkheden in je team en reageer als er vragen zijn of als iets discussie oproept."

Respect!

Column

Melle Bakker
secretaris-directeur Kiesraad

Een woord dat je vaak hoort. Vaker dan vroeger ook, lijkt wel. Is dat terecht? Ach, ik heb geleerd dat je met je tijd mee moet gaan. In dat licht lever ik daar graag een bijdrage aan door een pleidooi te houden voor meer respect voor de wet! Vooral voor de Kieswet wel te verstaan. Mogelijk speelt mee dat ik jurist ben, maar er is meer.

Kijkend naar het verkiezingslandschap bekruipt mij het gevoel dat de Kieswet niet meer wordt gezien als hét absolute kader waaraan je je bij verkiezingen hebt te houden. In de Kieswet is het verkiezingsproces van a tot z nauwgezet beschreven. Waarom in de wet en waarom zo gedetailleerd? In de eerste plaats natuurlijk vanwege het belang van verkiezingen, en over belangrijke zaken moet de wetgever zich kunnen uitspreken, maar ook om te voorkomen dat in eenzelfde situatie de een anders handelt en oordeelt dan de ander.

Voorbeelden? Ondanks het feit dat de Kieswet enkel hulp en bijstand in het stemhokje toestaat aan kiezers met een lichamelijke beperking, besloot een burgemeester dat in zijn gemeente ook kiezers met een verstandelijke beperking hulp moesten kunnen krijgen.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van dit jaar besloten enkele centrale stembureaus tot een hertelling enkel vanwege kleine stemverschillen, terwijl de Kieswet daarvoor 'een ernstig vermoeden van fouten bij de stemopneming door het stembureau' vereist.

Om te voorkomen dat u denkt dat ik meen dat enkel in gemeenteland de Kieswet niet langer het respect krijgt dat het verdient, hier nog twee andere voorbeelden.

De afgelopen jaren heeft de Kiesraad enkele keren aangifte

gedaan van een strafbaar feit: het door een persoon indienen van meerdere referendumverzoeken voor één wet. Tot op heden heeft dit niet geleid tot enige actie aan de kant van het Openbaar Ministerie. En dat terwijl de persoonsgegevens van de betrokken personen op een presenteerblaadje zijn aangereikt! Ook dit getuigt mijns inziens niet van veel respect voor de wet. Dat die inmiddels is ingetrokken doet hieraan niet ten principale af.

"Mij bekruipt het gevoel dat de Kieswet niet meer wordt gezien als hét absolute kader"

In de aanloop naar de Tweede Kamerverkiezing van 2017 werd het verstrekken van elektronische uitslagenbestanden aan derden door het ministerie van BZK in strijd met de Kieswet geoordeeld. In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 mocht dit ineens wel, ondanks dat de Kieswet op dit punt intussen niet was gewijzigd.

Begrijp me goed, je kunt discussiëren over de vraag of iets strafbaar moet worden gesteld en over de gewenste vorm van transparantie in het verkiezingsproces. Maar als de wetgever heeft gesproken, is de wet de wet en moeten we ons daaraan houden. Doe je dit niet, dan leidt dit tot willekeur en dat moet je zeker bij verkiezingen niet willen.

Geen BRP-inschrijving, geen rechten

Zorg er samen voor dat spookjongeren weer meetellen

Spookjongeren: ze bestaan wel, maar ze zijn niet ingeschreven in de BRP. En dus zijn ze onzichtbaar voor instanties. Hoe breng je deze risicjongeren in beeld en help je ze om hun leven weer op de rit te krijgen? "Als Burgerzaken alleen red je dat niet, maar met goede binnengemeentelijke samenwerking lukt het wél."

Tekst: Wilma van Hoeflaken

Uit ervaring van gemeenten blijkt dat jongeren soms van de radar verdwijnen. Ze worden uitgeschreven uit de BRP als 'vertrokken onbekend waarheen' (VOW). "Meestal laten ze zich niet bewust uitschrijven", stelt Virginia Curlingford, coördinator Burgerzaken in Almere. Vaak gaat het in fasen: een jongere vraagt bij Burgerzaken om een briefadres omdat hij al een tijdje niet op een vast adres woont, laat niets meer van zich horen en wordt uiteindelijk uitgeschreven. Vanaf dat moment is hij een 'spookjongere'. Of er komt een moeder bij de balie die haar zoon al maanden niet heeft gezien. Omdat hij op haar adres is ingeschreven, ontvangt zij post van schuldeisers. De zoon wordt 'in onderzoek' gezet. Virginia: "We sturen dan een voornemen tot uitschrijving naar zijn adres in de BRP en naar de kring om hem heen, bijvoorbeeld naar vader, broer of zus. Hierin stellen we een termijn: als hij niet reageert, schrijven we hem uit." En daar is de volgende spookjongere. Hoe voorkom je dit als gemeente?

DE JONGERENWERKER EN DE TOEZICHTHOUDER

Een spookjongere is onzichtbaar. Vaak komt die onzichtbaarheid hem niet slecht uit; in de praktijk blijkt dat spookjongeren nogal eens schuldeisers proberen te

omzeilen. Maar de consequenties voor de jongere zijn enorm. Zonder BRP-inschrijving heeft hij immers geen recht op onderwijs, toeslagen, uitkeringen, schuldhulpverlening of een zorgverzekering. "Jongeren, en ook hun ouders, realiseren zich dat vaak niet", zegt Virginia. "Het is daarom belangrijk dat gemeenten spookjongeren in beeld krijgen. Zo kunnen we ze helpen hun leven op de rails te krijgen, zodat ze weer meedoen in de samenleving."

Almere is een van de gemeenten die deelnemen aan de pilot 'Spookjongeren' van de Landelijke Aanpak Adreskwaliteit (LAA), het samenwerkingsverband van rijksoverheid, uitvoeringsorganisaties en gemeenten om de kwaliteit van de Basisregistratie Personen (BRP) te verhogen (zie kader). Almere krijgt van LAA de laatste bekende adressen van de spookjongeren. Virginia: "Die adressen gaan naar Burgerzaken, maar dit probleem reikt verder dan de BRP. Zo kan er ook sprake zijn van voortijdig schoolverlaten, jeugdwerkloosheid, schuldenproblematiek en misschien criminele activiteiten. Er speelt vaak een heel scala aan problemen." Daarom werkt Burgerzaken in Almere samen met De Schoor, een lokale stichting voor jongerenwelzijn. De toezichthouder BRP doet

het voorwerk en controleert bijvoorbeeld of de spookjongere iemand is uit de Top X, een lijst van jongeren met een criminele achtergrond. Bij een van de LAA-signalen was dit het geval. In overleg met de reclasseringsambtenaar gaf Almere deze jongere een tijdelijk briefadres. In alle andere gevallen gaan de toezichthouder BRP en ambulant jongerenwerker Etienne Struiken samen op huisbezoek. "Die combinatie werkt goed", vindt Virginia. "Een jongerenwerker staat toch anders op de stoep dan een toezichthouder."

De ervaring leert dat ouders vaak nog contact hebben met hun kind en zijn telefoonnummer hebben. Etienne probeert de jongere dan op weg te helpen. Zo kwam hij via een LAA-signaal bij een meisje dat in een loverboycircuit terecht was gekomen. Zij wilde eraan ontsnappen, maar wist niet hoe. Het enige meisje op de Almeerse lijst overigens, want spookjongeren zijn bijna altijd jongens. Ook in dit geval werden er afspraken gemaakt over school, werk en huisvesting. Virginia: "Vaak geven wij voor drie maanden een briefadres, bij de ouders of bij het Leger des Heils. Ondertussen monitort de jongerenwerker de afspraken. Hij ziet de jongeren en ze appen met elkaar."

"Het probleem van de spookjongeren reikt verder dan de BRP"

SPIN IN HET WEB

In Amsterdam, een van de andere deelnemende gemeenten, werkt de afdeling Basisinformatie bij de aanpak van spookjongeren nauw samen met de afdeling Werk en Opleiding Jongeren, beter bekend als het Jongerenpunt. Deurwaarders die door de gemeente Amsterdam zijn aangewezen als toezichthouder BRP controleren de LAA-signalen. Zij doen dit met een andere 'pet' op: hun eerste focus is de hulpvraag. Zij verwijzen de jongeren door naar het Jongerenpunt. Tegelijkertijd informeren zij het Jongerenpunt, zodat actief contact kan worden gezocht als de spookjongere niets van zich laat horen. "We bellen of appen en als het nodig is gaan we zelf op huisbezoek", vertelt Freek Sessler, teammanager van het Jongerenpunt. "Primair zijn we gericht op het begeleiden naar werk of school, maar we zijn een spin in het web voor mogelijkheden op het gebied van dienstverlening, hulpverlening en zorg." Rotterdam, eveneens betrokken bij de

Wat is LAA?

De Landelijke Aanpak Adreskwaliteit (LAA) is een samenwerkingsverband van de rijksoverheid, uitvoeringsorganisaties en inmiddels al meer dan 260 gemeenten. Het doel van LAA is het verhogen van de kwaliteit van de Basisregistratie Personen (BRP). Om overheidstaken goed uit te voeren is een betrouwbare BRP van belang. Een verkeerd adres opent de deur voor bijvoorbeeld fraude met uitkeringen of het ontwijken van boetes. Dit kost de overheid geld en ondermijnt de maatschappelijke moraal. Daarnaast schuilt er achter misbruik van voorzieningen vaak persoonlijk leed en is er behoefte aan hulpverlening.

Binnen LAA werken de rijksoverheid, uitvoeringsorganisaties en gemeenten samen aan een betrouwbare BRP. Gemeenten en organisaties zoals de Belastingdienst en het Centraal Justitieel Incassobureau krijgen soms signalen die wijzen op een verkeerde adresregistratie. Denk aan te veel bewoners per vierkante meter, of post die retour afzender gaat. Zij delen deze signalen via het Informatieknooppunt van LAA. LAA analyseert deze signalen en maakt ze geschikt voor onderzoek door gemeenten. Vervolgens gaan de LAA-signalen naar de gemeenten. Op basis van LAA-signalen kunnen gemeenten risicogericht adresonderzoek doen. Zo kunnen ze hun capaciteit voor toezicht effectief inzetten. Waar nodig leidt dit tot correcties van de BRP. Op basis hiervan kunnen rijksdiensten hun dienstverlening aanpassen, bijvoorbeeld op het gebied van uitkeringen of toeslagen, of kan er hulp worden verleend aan mensen met problemen.

LAA-aanpak van spookjongeren, werkt op een vergelijkbare manier, met jongerencoaches die in dienst zijn van het gemeentelijk Jongerenloket. Ook daar appen de coaches, omdat WhatsApp een efficiënte manier blijkt te zijn om contact te onderhouden met jongeren.

"Binnengemeentelijke samenwerking is noodzakelijk", stelt Patricia Vigelandzoon, projectleider/adviseur bij Basisinformatie, de afdeling die in Amsterdam verantwoordelijk is voor de BRP. "Elke afdeling heeft een eigen taak. Het is onze taak om de BRP op orde te houden, maar de BRP heeft veel

relaties met afdelingen die inhoudelijk beter kunnen inspelen op andere problematiek, zoals schulden, relatieproblemen of huiselijk geweld."

Samenwerking binnen de gemeente is niet alleen belangrijk omdat 'alleen' een inschrijving in de BRP niet helpt om de problemen van de jongeren op te lossen, maar ook omdat je ermee voorkomt dat afdelingen elkaar voor de voeten gaan lopen. Voorheen waren het sociaal domein en de Basisinformatie gescheiden werelden, schetst Freek. "Burgers kregen aan de ene kant sancties en werden aan de andere kant geholpen." Zo vertelt Patricia dat mensen die op het punt stonden uitgeschreven te worden uit de BRP en niet reageerden op het uitschrijvingsbesluit, een boete van 240 euro kregen als ze zich weer wilden inschrijven. Zo iemand kon op datzelfde moment in beeld zijn van het Jongerenpunt, waar medewerkers hun best deden om de jongere op weg te helpen. "Dan is zo'n boete niet echt een stimulans", benadrukt Patricia. Door samen op te trekken kunnen gemeenten dit soort tegenstrijdigheden voorkomen.

"Binnengemeentelijke samenwerking komt alleen goed van de grond als er 'commitment' is", stelt Freek. "Het moet gestimuleerd worden. Je hebt een burgemeester of wethouder nodig die erachter staat en directeurs die erin geloven, en die dus ook van hun medewerkers vragen om de uitvoering samen op te pakken." Een andere voorwaarde is dat ambtenaren interesse tonen in elkaars werk. Freek: "Ik begrijp de functie van de BRP nu beter. Medewerkers van het Jongerenpunt vroegen soms: waarom moet ik dit terugkoppelen? Nu weten ze wat de reden daarvan is."

"WhatsApp blijkt een efficiënte manier te zijn om contact te onderhouden met jongeren"

VOORKOM DAT JONGEREN GAAN 'SPOKEN'

Spookjongeren weer in beeld brengen is belangrijk. Voorkomen dat jongeren gaan 'spoken' is nog beter. "We zijn ons meer bewust van het probleem", zegt Virginia. "Als een briefadres

LAA-signaal Spookjongeren

'Spookjongeren' is een van de signalen die LAA ontwikkelt in samenwerking met een aantal gemeenten. Spookjongeren zijn jongeren tussen de 18 en 27 jaar die uit de BRP zijn uitgeschreven als 'vertrokken onbekend waarheen' (VOW) en waarvan het laatst bekende adres bij een familielid in de eerste, tweede of derde graad was. Deze selectie zorgt ervoor dat gemeenten zich kunnen richten op 'echte' spookjongeren en dat andere jongeren, zoals (buitenlandse) studenten die uit een stad vertrekken, niet worden benaderd. Het doel van het LAA-signaal Spookjongeren is de jongeren in beeld krijgen, registreren en passende hulp bieden. Dit vergt intensieve samenwerking binnen gemeenten. Zeven gemeenten hebben deze LAA-signalen getest in een kleine proef. Vervolgens deden twintig gemeenten mee aan een pilot. Momenteel worden voorbereidingen getroffen om het signaal beschikbaar te stellen aan gemeenten die deelnemen aan LAA.

verloopt, kijken we hoe oud die persoon is. Is het een jongere? Dan vragen we of de jongerenwerker contact met hem opneemt."

Ook in Amsterdam is men alerter. "Je ziet aan de balie duidelijk een verandering", vertelt Salsia Ozir, onderzoeksmedewerker kwaliteit Basisinformatie. "Als iemand vroeger zei dat zijn zoon niet meer bij hem in huis woonde, werd dat geaccepteerd. Nu vragen balie-medewerkers: waar is hij, hebt u zijn telefoonnummer en e-mailadres? Dat geven we dan door aan het Jongerenpunt."

Jongeren die nog niet uitgeschreven zijn, maar 'in onderzoek staan', kunnen rekenen op huisbezoek van het Jongerenpunt. Hoe komen ze weer op de rails? Welke mogelijkheden zien zij zelf? Hoe zit het met hun opleiding? Ondertussen onderhoudt het Jongerenpunt weer contacten met de straatcoaches: wat signaleren zij? Deze samenwerking kan ervoor zorgen dat iemand geen spookjongere wordt. Patricia: "Daar streven we naar. Dat we geen LAA-signalen meer krijgen omdat er geen spookjongeren meer zijn."

EVS: volop gespreksstof in Jas

Het jaarlijkse congres van de Europese vereniging van ambtenaren van de burgerlijke stand (EVS) vond in juni plaats in de Roemeense universiteitsstad Iași. Eric Gubbels maakte deel uit van de Nederlandse delegatie en doet verslag.

Tekst: Eric Gubbels

"Veel doen we nog op grond van instemming van de burger. Dit zal echt moeten veranderen." De nieuwe EU-privacyverordening houdt ook de Roemenen bezig. Maar anders dan in Nederland, waar de meeste BRP- en burgerlijke-standstaken worden uitgevoerd op basis van wetgeving, blijken Roemeense ambtenaren ook allerlei gegevens te vragen die wettelijk (nog) niet vereist zijn. Dus moet de wetgeving alsnog worden aangepast. Een ogenblikje geduld alstublieft...

In Iași (spreek uit: Jas) bespraken ambtenaren Burgerzaken uit een groot aantal EU-landen voor de achttiende keer de laatste ontwikkelingen in hun vakgebied. Uiteraard was ook de NVVB met een Nederlandse delegatie vertegenwoordigd. In de beginjaren richtte de belangstelling zich sterk op de onderlinge overeenkomsten: "Goh, is er bij jou ook zoveel fraude, hoe ga jij daarmee om?", "Wat doen jullie aan schijnerkenningen?", "Welk naamrecht pas jij toe in lastige IPR-situaties?". De laatste jaren is daarnaast steeds vaker sprake van Europese ontwikkelingen die ons allemaal raken. Net als vorig jaar zorgt het Europese Hof van Justitie tijdens het congres voor gesprekstof: juist

deze week besliste het hof dat lidstaten die zelf hun huwelijk niet hebben opengesteld voor paren van gelijk geslacht, zo'n huwelijk wél moeten erkennen. In ieder geval voor gemeenschapsonderdanen. Dat zijn burgers uit een andere EU-lidstaat of burgers die een tijd in een andere EU-lidstaat hebben gewoond.

"OOK NIEUWE VOORZITTER SIMON RIJSDIJK BENADRUKT HET BELANG VAN GOED SAMENWERKEN MET EN IN EUROPA"

De reacties zijn wisselend. De Esten verwachten geen problemen. Integendeel, bij hen is het huwelijk al enige tijd door het parlement opengesteld voor paren van gelijk geslacht. De Estse regering vertikt het vooralsnog om de wet uit te voeren, maar de systemen zijn al ingericht voor de registratie van buitenlandse opengestelde huwelijken. Dit is in Roemenië heel anders: erkennen prima, maar registreren zit er niet in. Als ik de Roemeense collega's goed begrijp, vereist dit allereerst aanpassing van de akten van de burgerlijke stand, hiervoor is aanpassing van de lagere regelgeving nodig, en daarvoor moet eerst de wetgeving worden aangepast. Kortom, het gaat nog wel even duren.

Intussen legt een hoogleraar in rap Roemeens uit waarom de EU-privacyverordening voor Europese burgers zo belangrijk is. Hij noemt Cambridge Analytica, het bedrijf dat doelgroepen er met supergerichte advertenties van wist te weerhouden om te gaan stemmen, en zo de Amerikaanse verkiezingen en ook Brexit beïnvloedde. Hun informatie kwam van Facebook, dat zoveel persoonsgegevens verzamelde dat Europese burgers de controle volledig zijn kwijtgeraakt. Iedereen met een mobieltje op zak kan 24 uur per dag in de gaten worden gehouden, zo vertelt hij. En dat wordt alleen maar erger, want naar verwachting is de computer binnenkort niet meer in een telefoon, maar direct in de kleding verwerkt. Nog voordat de tolk zijn bijdrage heeft vertaald, valt Catalan Ivan hem bij. Deze Europarlementariër uit Iași vertelt hoe hij enkele jaren geleden in Californië op werkbezoek was bij grote techbedrijven. Daar raakte hij aan de praat met een overenthousiaste technicus. Toen die hem vertelde wat ze allemaal over burgers weten en hoe ze die informatie kunnen gebruiken, schrok Ivan zó dat hij zich prompt keihard voor de AVG is gaan inzetten.

"Ook nieuwe voorzitter Simon Rijdsdijk benadrukt het belang van goed samenwerken met en in Europa"

Bij Belgisch vicevoorzitter Steve Heylen meldde zich een ontevreden dame. Zij moest stempels op haar aktes laten zetten en een kostbare vertaling laten maken. Waarom dit toch allemaal nodig was? Natuurlijk weet de hele zaal het antwoord, maar Steve legt uit dat dit binnenkort voorbij is: tussen alle landen in Europa wordt op 16 februari 2019 legalisatie van documenten afgeschaft. Als de burger ernaar vraagt, krijgt hij vanaf die datum bovendien een vertaling bij zijn akte. Steve wijst erop dat we niet alleen moeten klagen over 'Brussel', maar ook aan anderen moeten vertellen wat er wél goed gaat. En dan komt de aap uit de mouw: deze dame kwam uit Zwitserland, dat geen EU-lidstaat is. Toch is ook dat volgens Steve geen probleem: Zwitserland kan immers toetreden tot de EU en dan krijgen ook zij voortaan van die prachtig vertaalde documenten. De Europarlementariër hoort het met een brede

glimlach aan: "Ze kunnen beginnen met terugkeren bij de EVS." Het EVS-bestuur knikt tevreden mee. Want niet alleen Steve, ook nieuwe voorzitter Simon Rijdsdijk benadrukt het belang van goed samenwerken met en in Europa: "Europa ontstaat door ontmoetingen, zo vinden we bij de EVS."

"Aan lange tafels komen ambtenaren van Schotland tot Polen en van Estland tot Italië samen"

Simons advies valt in vruchtbare aarde. Tijdens het congres wordt er volop ontmoet. Gelukkig niet alleen tijdens de uren lange sessies in de hete vergaderzaal, ook tijdens de pauzes en de diners. Aan lange tafels komen ambtenaren van Schotland tot Polen en van Estland tot Italië samen en kunnen warme gevoelens voor elkaar ontwikkelen. En ach, als de weë lokale wijn niet genoeg bijdraagt aan de feestvreugde, is er altijd wel een Roemeen die uit zijn binnenzak iets zelfgestookts tovert dat je gegarandeerd in vuur en vlam zet.

Vier NVVB-bestuursleden werden als bijzondere gasten eervol ontvangen door Nicoleta Nistor, hoofd van het bureau waar de Roemenen in Iași plaatsafhankelijk hun paspoort kunnen aanvragen. Dagelijks melden zich daar 750 personen. Ongeveer honderd van hen krijgen een paspoort voor een jaar, dat diezelfde dag wordt afgegeven, de anderen vragen een regulier paspoort aan (tien jaar geldig). Dit paspoort wordt centraal gemaakt en tussen aanvraag en ontvangst zitten twee maanden. Tegen betaling kan het paspoort in heel Roemenië worden bezorgd. Dit geldt trouwens niet voor de identiteitskaart, want die wordt in Roemenië door de woongemeente afgegeven. John de Ruiters, Rudy van der Linde, Petra Kras en Jan Cees Noord kregen een rondleiding door het gebouw en mochten in een spreekkamer aanwezig zijn bij een paspoortaanvraag. Die duurde ongeveer vijf minuten. Ter plekke werden een aan de balie gemaakte digitale foto en vingerafdrukken direct in het aanvraagstelsel verwerkt.

"Tussen alle landen in Europa wordt op 16 februari 2019 legalisatie van documenten afgeschaft"

Warme gevoelens hebben de Roemenen ook voor hun bureaus, de Moldaviërs. Iași ligt in de Roemeense landstreek Moldavië. Iets verderop, aan de overkant van de Prut-rivier, begint het straatarme land Moldavië. Hoewel de inwoners er Roemeens spreken, wonen ze buiten de EU en in de invloedssfeer van Rusland. De Roemeense nationaliteitswet is een paar jaar geleden gewijzigd, waardoor mensen met Roemeense voorouders nu eenvoudig de Roemeense nationaliteit kunnen aanvragen. Inmiddels hebben 400.000 personen dit gedaan, voornamelijk Moldaviërs. De burgemeester van Iași, die de

congresgangers verwelkomt, windt zich erover op dat zij zo lang op hun beslissing moeten wachten. Door de enorme toeloop is de afhandeltermijn van aanvragen inmiddels meer dan zes maanden. Dat moet sneller, vindt hij, want Moldavië hoort bij Roemenië. Ik vraag mij af of veel mensen buiten Roemenië het daarmee eens zijn.

Veel meer nog dan een immigratieland is Roemenië een emigratieland. Bij de toetreding tot de EU telde het 23 miljoen inwoners. Inmiddels zijn dit er nog 17 miljoen, de rest werkt in het buitenland. Tijdens een excursie zijn hun sporen overal zichtbaar: het platteland staat vol half afgebouwde huizen die bij elke overboeking naar het thuisland weer wat mooier worden gemaakt.

Ook dit jaar in Jas heeft de EVS weer een groot aantal ambtenaren kunnen verenigen en volop gesprekstof geboden voor een goede onderlinge samenwerking. Volgend jaar opnieuw, in Polen. Al voor die tijd, vanaf 16 februari, gaan wij elkaar ook online ontmoeten.

CIB Centraal InkoopBureau
Dé beveiligd papier specialist voor gemeenten

Als specialist op het gebied van beveiligd papier weten we als geen ander hoe belangrijk het is om de identiteitsgegevens van uw burgers te beschermen.

Door nauw samen te werken met toonaangevende instanties op het gebied van documentbeveiliging, zijn we in staat om betrouwbare producten te leveren die optimale bescherming bieden tegen de nieuwste vervalsingstechnieken. Een goed voorbeeld hiervan is ons Gemeentelijk Beveiligd VNG-papier (GBP) voor gemeentelijke uittreksels: het best beveiligde papier in zijn soort.

Beveiligingskenmerken GBP:

- Specifieke groene kleur
- Chemische reagentia
- Uniek watermerk
- Scan- en kopieerbeveiliging
- Microteksten
- Oplichtende iris
- Zichtbare en onzichtbare (UV)-vezels
- Unieke Rainbow UV-vezel
- Unieke nummering per vel met boekdruktechniek

Profiteer van onze voordelige intekenprijzen tijdens de bestelronde in september.

CIB Centraal InkoopBureau BV Postbus 330 2700 AH Zoetermeer
www.cib.nl telefoon: 079 36 38 400 e-mail: info@cib.nl

NVVB gebruikt social media

@NVVB_

/NederlandseVerenigingvoorburgerzaken

nederlandse-vereniging-voor-burgerzaken

www.nvvb.nl

NVVB Nederlandse Vereniging voor Burgerzaken

Tandenborstels tellen bij adresonderzoek

Man M is in 1983 gescheiden en huurt een woning van een woningcorporatie; zijn BRP-adres.

In februari 2017 meldt de corporatie dat deze woning is onderverhuurd aan derden. De collega's van de gemeente starten een adresonderzoek.

Tekst: Hans Tomson

Samen met de woningcorporatie bezoeken zij de woning van M en zien daar twee deurbellen. Ook gaan zij naar het woonadres van de ex van M. Er is niemand thuis. De buurman die daar sinds dertien jaar woont, verklaart dat hij niet anders weet dan dat M daar ook woont. Na twee weken volgt bij de ex van M een nieuw huisbezoek. M opent de deur en nodigt hen binnen uit. Zijn verhaal: op het BRP-adres vindt sinds enkele maanden een verbouwing plaats en daarom verblijft hij overdag bij zijn ex. Wegens psychische problemen gebeurt dit steeds vaker. Hij ontmoet daar ook zijn kinderen en kleinkinderen. Maar slapen doet hij op zijn BRP-adres.

De collega's gaan met M mee naar zijn BRP-adres. Daar zien zij het volgende:

- De kamer is als bar ingericht.
- Er is geen ijskast, geen servies, geen televisie en het gasfornuis is niet aangesloten.
- Midden in de kamer hangt een boksbal aan het plafond en op de wand is een symbool van Satudarah geschilderd.
- In de slaapkamer staat een onopgemaakt tweepersoonsbed en er zijn geen lakens aanwezig.
- Er is geen kledingkast.

- Er is geen kleding, er zijn geen schoenen en er zijn geen schone handdoeken en keukendoeken.
- De doucheruimte is vies en de wasmachine is niet aangesloten.
- De verwarmingsketel is kapot.
- Er is geen tandenborstel op de wastafel te vinden.
- Er zijn geen sporen van een verbouwing: nergens ligt gereedschap of bouw materiaal.

Op de vraag waar M's schone kleding ligt als hij onder de douche vandaan komt, antwoordt hij dat hij zijn kleding altijd mee naar huis neemt.

Ook de politie doet onderzoek. Zij kregen in de weekenden klachten over overlast vanuit het BRP-pand. In de periode januari tot en met juni 2017 voert de politie vijftien tot twintig controles uit, belt aan en bonst op het raam. Eén keer wordt er iemand aangetroffen, de zoon. In de wintermaanden brandt er echter nooit licht en op de wijkagent maakt het pand een onbewoonde indruk. De gemeente betreft tevens het energieverbruik van beide adressen in het onderzoek. In het BRP-pand is sprake van een zeer laag water- en gasverbruik, terwijl het verbruik in de woning van de ex hoger is dan gemiddeld bij twee personen.

Op grond van dit onderzoek 'verhuizen' de collega's M in de BRP naar het adres van de ex. Het college van B en W verklaart het bezwaar van M ongegrond. Pikant is dat het hierbij afwijkt van het advies van de bezwaarschriftencommissie. M gaat in beroep, bijgestaan door zijn advocaat.

Er is geen ijskast, geen servies, geen televisie en het gasfornuis is niet aangesloten.

RECHTBANK

In mei 2018 is de zitting. Het college, oftewel de gemeente, had schriftelijk verweer gevoerd. Bij dit verweer heeft de gemeente enkele verklaringen van buurtbewoners gevoegd. Maar dat had M ook gedaan. Hij blijft ontkennen dat hij bij zijn ex woont, wat door de ex wordt ondersteund. Wel erkent hij dat hij vaak bij zijn ex komt, dat zij voor hem zorgt en dat hij bij haar zijn kinderen en kleinkinderen ontmoet.

De rechter is kritisch ten aanzien van het bewijs van de gemeente. Hij hecht er, net als de bezwaarschriftencommissie, belang aan dat de gemeente bij de adrescontrole in het huis van de ex niet heeft onderzocht of zich daar persoonlijke spullen van M bevonden. Onduidelijk is waarom dit niet is gebeurd. Alle andere bewijsmiddelen tezamen – geen persoonlijke spullen op het BRP-adres, het politierapport, het lage energieverbruik en de verklaringen van buurman en andere buurtbewoners – vindt de rechter onvoldoende om vast te stellen dat M bij de ex woont. Want, aldus de rechter, ook al woont de man niet op het BRP-adres, dit betekent nog niet dat hij bij zijn ex woont.

Eindconclusie van de rechtbank is dat de rechter het in dit dossier begrijpelijk vindt dat de gemeente adresonderzoek deed, maar dat dit onderzoek ontoereikend is geweest. Dit maakt dat de ambtshalve inschrijving op het adres van de ex onzorgvuldig was voorbereid. De rechter vernietigt daarom dit besluit. Gevolg is dat de inschrijving op het BRP-adres herleeft. Ook komen de kosten van beide procedures (bezwaar en beroep) van in totaal 2.004 euro en het griffierecht van 170 euro voor rekening van de gemeente.

TOELICHTING

Toen ik deze uitspraak las, moest ik wel even slikken. Mijn indruk was dat onze collega's voortvarend te werk waren gegaan. Huisbezoek op twee locaties, samen met de woningcorporatie, en onderzoek door de wijkagent die vijftien tot twintig keer ter plaatse was geweest, had aangebeeld en op het raam had gebonsd. Dat laatste is van belang, want uit andere rechtspraak kennen we het argument: "Ja, de bel is al maanden kapot, dus ik heb het niet gehoord." En ook waren er nog de verklaringen van getuigen, onder wie de buurman. Wat had de gemeente nog meer moeten doen? Ja, tandenborstels tellen.

In de Algemene wet bestuursrecht zijn geen regels opgenomen die bepalen welke partij welke feiten moet bewijzen. Op dit punt heeft de rechter grote vrijheid. Het uitgangspunt is wel: wie stelt, bewijst. In dit geval, een ambtshalve adreswijziging, moet de gemeente dus bewijzen dat M niet meer op zijn BRP-adres woont, maar op het adres van zijn ex. Dit geldt trouwens ook voor het ambtshalve genomen besluit tot uitschrijving van het woonadres, 'onbekend adres'. Op zich begrijpelijk.

"De doucheruimte is vies en de wasmachine is niet aangesloten"

De inschrijving op een adres heeft voor een burger vele ingrijpende gevolgen, dus een gemeente mag nooit over één nacht ijs gaan. Zie ook de 'Circulaire adresonderzoek door het college van burgemeester en wethouders'. In de praktijk kan dit voor ons heel moeilijk zijn. Wij kunnen niet achter de voordeur kijken en moeten dus roeien met de riemen die we hebben. Het beeld dat ik krijg op grond van de feiten die de rechter in de uitspraak vermeldde, is dat M niet op zijn BRP-adres woonde, maar bij zijn ex. De rechter had op grond van deze feiten de bewijslast ook kunnen omkeren en kunnen overwegen dat M niet aannemelijk had gemaakt dat hij wél op zijn BRP-adres woonde.

1. www.rechtspraak.nl: ECLI:NL:RBGEL:2018:2840

2. De circulaire verwijst naar het 'Protocol adresonderzoek door het college van burgemeester en wethouders' van december 2013. Te vinden in het Handboek Burgerzaken Amsterdam. Een geactualiseerde versie is in voorbereiding.

Michael Mirza

De ontwikkelingen in het vak Burgerzaken volgen elkaar snel op, en de toekomst ervan ligt natuurlijk bij de 'jonkies'. Hoe kijken jonge mensen tegen Burgerzaken aan, en hoe gaan ze ermee aan de slag? Aan de hand van een aantal vragen wil B&R deze jonge mensen een gezicht geven. In dit nummer geven wij het woord aan Michael Mirza.

Foto: Rikkert Harink

WAT IS JE LEEFTIJD, WAAR WOON JE EN WAAR WERK JE?

Mijn naam is Michael Mirza, ik ben 27 jaar en woonachtig in het prachtige Rijssen. Ik werk bij de gemeente Almelo als allroundmedewerker op de afdeling Burgerzaken.

HOE LANG WERK JE AL BIJ BURGERZAKEN EN HOE BEN JE DAAR TERECHTGEKOMEN?

In 2010 ben ik als stagiair begonnen bij de gemeente Deventer op de afdeling Burgerzaken. Na mijn stage heb ik nog drie jaar bij de gemeente Deventer gewerkt en veel ervaring opgedaan. Helaas kwam deze periode tot een eind omdat ik bezig was met het afronden van mijn opleiding.

Na mijn opleiding Juridische Dienstverlening Openbaar Bestuur kwam ik een vacature tegen bij de gemeente Almelo. In de zomer van 2014 heb ik daar gesolliciteerd op een functie aan de balie op de afdeling Burgerzaken. Na mijn eerste jaar bij de gemeente Almelo werd mij de kans geboden om een opleiding te volgen. Tijdens die opleiding kreeg ik te maken met verschillende onderwerpen, zoals naturalisatie, burgerlijke stand en migratie.

WAT TREKT JE AAN IN HET VAK?

Burgerzaken verandert en wij moeten meeveranderen. Hoe zorgen wij er samen voor dat de burger met een fijn gevoel het stadhuis verlaat? Maak je een nieuwe afspraak voor de burger, adviseer en attendeer je de burger op belangrijke punten waaraan hij niet meteen zal denken? Op dit moment houd ik me bezig met bijna alles wat burgerzaken te bieden heeft. Dit betekent dat geen dag hetzelfde is. Zo heb ik op maandagochtend rustig een geboorte, een huwelijk en een overlijden en 's middags een eerste vestiging vanuit het buitenland.

Wat ik momenteel erg interessant vind, is het analyseren van de werkprocessen. Op dit moment ben ik bezig met het werkproces voor de eerste inschrijving van vluchtelingen. Dat we dingen al twintig jaar lang op dezelfde manier doen, betekent niet dat we het nog steeds goed doen.

WELKE TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN ZIE JIJ IN HET VAK? WELKE ONTWIKKELINGEN OMARM JE? EN TEGENOVER WELKE ONTWIKKELINGEN STA JE KRITISCH?

Het is tijd voor een nieuw Burgerzaken. We moeten het gesprek aangaan met de belanghebbenden. Zodra de burger aan de balie verschijnt, wil hij geïnformeerd worden over mogelijkheden. Waar kan ik terecht voor zorg, werk of huurtoeslag? Wat ik hiermee bedoel te zeggen, is dat ik een toekomst voor me zie waarin de burger bij het verlaten van het stadhuis weet wat zijn rechten zijn en wat hij vervolgens moet

Jonkies gezocht

Werken er in jouw gemeente ook veelbelovende jonkies bij Burgerzaken? Dan horen we het graag! Stuur een e-mail naar communicatie@nvvb.nl en wie weet staat jouw collega straks op deze pagina.

doen om verder te komen.

Verder gaan de digitale ontwikkelingen als een speer. Bij de gemeente Almelo heeft de burger de mogelijkheid om vanuit huis zijn huwelijk, paspoort en verhuizing online te regelen, waardoor de vraag aan de balie voor bepaalde producten heel erg afneemt. We gaan met de tijd mee, maar zorgen we er ook voor dat dit op een veilige manier gebeurt? Omdat onze gegevens in honderden tot duizenden bestanden voorkomen, vind ik dat we kritisch naar het proces moeten kijken. De burger moet erop kunnen vertrouwen dat zijn gegevens voldoende worden beveiligd.

WAAR DENK JE OVER VIJF JAAR TE WERKEN?

Over vijf jaar werk ik nog steeds bij de gemeente Almelo. Ik heb als doel om producten die met elkaar te maken hebben, aan elkaar te koppelen. Zo zie ik een heel mooie samenwerking tussen de teams Adresonderzoek en Hervestiging vanuit onbekend.

Verder wil ik graag verantwoordelijk worden voor het product Eerste vestiging om van daaruit richting management te gaan. Dit is allemaal leuk geschreven, maar zoals je weet gaat het altijd anders. Ik ben in ieder geval in voor een uitdaging!

WAT BETEKENT DE NEDERLANDSE VERENIGING VOOR BURGERZAKEN (NVVB) VOOR JOU NU, EN WAT ZOU DE NVVB IN DE TOEKOMST VOOR JOU KUNNEN BETEKENEN?

Burgerzaken kent veel uitzonderlijke kwesties en juist dit maakt het werken bij de gemeente zo interessant. Door de kennis van de NVVB en de motivatie van de medewerkers van Burgerzaken komen we altijd tot de beste oplossing. Ik vertrouw erop dat de NVVB scherp blijft kijken naar de stof tijdens de scholing van de cursisten en samen met de leraren onderzoek doet naar verbeterpunten van een opleiding.

Valse inschrijving in de BRP

In Doetinchem gebeurt dat niet...

Hoe belangrijk is onze taak als het gaat om inschrijven in de BRP? Bij Burgerzaken zijn we snel geneigd de inhoud in te duiken, maar laten we bij het begin beginnen: met de identiteitsvaststelling.

Tekst: Heleen Veenstra

Als RNI-gemeente (Registratie Niet-Ingezetenen) hebben wij veel te maken met eerste inschrijvingen. Een belangrijke taak, net zo belangrijk als een eerste inschrijving in de BRP. Het enige verschil is dat wij in de RNI geen volledige persoonslijst aanleggen. Voor inschrijving in de RNI en de BRP begint het allemaal met de identiteitsvaststelling. Een voorwaarde om aan het RNI-loket te mogen werken, is dat je bepaalde kwalificaties hebt. Een training over documentfraude en look-a-like-fraude hoort hierbij. Dit was voor ons niet helemaal onbekend; we hadden al diverse trainingen gevolgd. Zo doorliep ik samen met een collega een week training bij de ECID op Schiphol om

als DOC 1-specialist te worden opgeleid. Daar zaten we samen met de grotere gemeenten. Hoewel mijn collega en ik het thema documentfraude erg interessant vonden, bleef het een 'ver-van-mijn-bedshow'. Wij zijn immers een kleinere gemeente in het oosten van het land, en in Doetinchem gebeurt dat niet...

OF TOCH WEL?

De waarheid heeft ons ingehaald. Onze training en ervaring werpt zijn vruchten af. In het afgelopen half jaar hebben wij zeven valse/vervalste documenten onderschept. Dan staat de boel wel even op z'n kop, de adrenaline giert door je lijf, maar

je handelt! Dit pikken we hier niet in het oosten, wat denken ze wel niet!

"De adrenaline giert door je lijf, maar je handelt!"

WERKPROCES OP ORDE

Voor situaties waarbij een vermoeden is van identiteits- en/of documentfraude staat vanuit de Landelijke Werkgroep Tegengaan Identiteitsfraude (WTI) een werkinstructie klaar, maar de vraag is altijd of die in de praktijk werkt. Het voordeel van vaker voorkomende documentfraude is dat we ons werkproces nu op orde hebben. Tegenwoordig loopt het als een geoliede machine: de een belt 112, de ander maakt de aangifte klaar en weer een ander wacht de politie op. De burger laten we nietsvermoedend in de wachtruimte wachten. Soms helpt het om te vertellen dat we een storing hebben. Niet geheel vreemd, want dat gebeurt weleens. We acteren als de beste, want ze blijven altijd braaf wachten. We hebben ook eens meegemaakt dat we onze burger kwijt waren, maar toen bleek hij met darmklachten op het toilet te zitten. We wachten op de politie bij de ingang van het stadhuis (tevens de uitgang voor de klant). Als de politie komt, praten we ze bij. Soms voelen de verdachten dan toch nattigheid en proberen ze naar buiten te glippen. Uiteindelijk neemt de politie de betrokkene en meteen ook onze aangifte mee. Dit standaard-aangifteformulier komt uit de werkinstructie van het convenant tegen identiteitsfraude, zoals afgestemd in het landelijke overleg van de WTI.

CONVENANT TEGEN IDENTITEITSFRAUDE

In Oost-Nederland hebben wij met zo'n tachtig gemeenten en andere partijen, waaronder de politie, het convenant tegen identiteitsfraude getekend. Dit akkoord komt voort uit de WTI en bevordert een samenwerking tussen de hele identiteitsketen (gemeenten, KMar/IND/RDW, politie/AVIM en OM). Vanuit het convenant zoeken we samenwerking met die partijen. Zo hebben we goed contact met de marechaussee in Zwolle; zij helpen ons op afstand. Helaas zitten de marechaussee en de AVIM (voormalige vreemdelingenpolitie) niet bij ons in de buurt. In het begin ben je zoekende, de politie was nog niet aan ons gewend en ook de meldkamer was dat niet. Zij vonden onze meldingen niet 112-waardig. Toch kwam vanuit het convenant de instructie om in deze gevallen 112 te bellen. Uiteindelijk is dit door de partijen goed opgepakt en behandelt de meldkamer

onze verzoeken nu wel serieus. Het is prettig om te weten dat je wordt geholpen, gewaardeerd en niet alleen staat. We hebben allemaal hetzelfde doel!

OM WAT VOOR MENSEN GAAT HET?

Bij het RNI-loket komen soms types binnen waarvan je denkt 'dit is mis'. Maar dan blijken hun documenten prima in orde. Je hebt vaak toch een bepaald beeld van wie er met een vals of vervalst identiteitsdocument zou kunnen komen. Het zijn tenslotte criminelen! Of toch niet...?

Het zijn de types waarvan je het niet verwacht. De vriendelijke mevrouw, de kneuterboer, de onwetende puber die je zoon zou kunnen zijn, etc. De burgers die voor het RNI-loket verschijnen, komen meestal om als EU-onderdaan te werken in Nederland. Dát is dus hun belang, EU-onderdaan zijn.

"Het zijn tenslotte criminelen! Of toch niet...?"

Het ging in Doetinchem het afgelopen half jaar om de volgende zeven personen:

- Een vrouw met een valse Roemeense ID-kaart, zij bleek Moldavisch.
- Een man met een valse Poolse ID-kaart, hij bleek Russisch.
- Twee mannen met valse Roemeense ID-kaarten, zij bleken Oekraïens.
- Een man met een valse Litouwse ID-kaart, hij bleek Russisch.
- Een man met een valse Slowaakse ID-kaart, hij bleek Oekraïens.
- Een man met een vervalste Poolse ID-kaart, hij werd gezocht.

Op die laatste situatie wil ik wat verder ingaan. Dit geval drukt je namelijk met de neus op de feiten, omdat het alles toont waar wij voor staan. Deze man had een gestolen Poolse ID-kaart in zijn bezit. Hierover was een laminaat geplakt met daarin een nieuwe foto. Op het eerste gezicht zag je er niets van. De kaart kwam gewoon door de scanner, fotovervanging wordt dus niet gezien. Wij sloegen zelf aan op de foto die iets anders van kleur was. Bij nader onderzoek kon je in de opnamen van de scanner zien dat de UV-beveiliging onder de foto doorliep, en onder infrarood kwam een andere foto tevoorschijn. Deze man maakte gebruik van de identiteit van

een ander, een onschuldige man in Polen. Achteraf blijkt ook dat hij in Polen werd gezocht en daar nog een straf moest uitzitten. Als wij niet alert waren geweest, had deze man in Nederland een nieuw leven kunnen opbouwen, met een nieuwe identiteit. Eerst in de RNI, daarna in de BRP. En dan hebben we het nog niet over de gevolgen voor de man waarvan de ID-kaart was gestolen. Zijn identiteit zou dus in Nederland een nieuw leven hebben gekregen.

"Als wij niet alert waren geweest, had deze man in Nederland een nieuw leven kunnen opbouwen"

BELANGRIJKE TAAK

Je moet er niet aan denken welke gevolgen het kan hebben als je zo'n persoon inschrijft in de RNI. Een RNI-inschrijving kan zó een BRP-inschrijving worden, en vanuit de BRP staat er een wereld van voorzieningen open. Wat wij doen is heel belangrijk: alles begint immers bij de identiteitsvaststelling. Dit is onze taak en die moeten wij heel serieus nemen. Wij hebben met deze zeven gevallen een hoop kwaad voorkomen. Hierdoor raken we gemotiveerd en extra alert.

Hoewel we trots zijn op ons team in Doetinchem, zijn wij niet de enigen met mooie resultaten. Ook in andere RNI-gemeenten worden geregeld (ver)vals(t)e documenten onderschept. RNI-gemeenten zijn beter uitgerust met apparatuur die helpen om documentfraude op te sporen, en ook zijn de medewerkers beter opgeleid om documentfraude en look-a-like-fraude te herkennen. Het is jammer dat dit niet zo werkt voor de inschrijving in de BRP, want daarvoor is identiteitsvaststelling minstens zo belangrijk. Zo zijn scanners bij Burgerzaken prima hulpmiddelen, maar het gaat vooral om de kennis en vaardigheden van de medewerkers. Ik hoop met dit stuk te bereiken dat we ons bewust worden van onze taak. Want het gebeurt zelfs in Doetinchem, en dus ook in jouw gemeente!

Voorkom identiteitsfraude met een gedegen opleiding

Alle RNI-gemeenten zijn verplicht hun medewerkers te laten opleiden op het gebied van RNI en identiteits- en documentfraude. Hierdoor moeten de mensen achter het RNI-loket zijn gecertificeerd met de RNI-module en de M1a-module (Identiteit & identiteitsdocumenten I) van de NVVB PublieksAcademie. Deze certificeringsverplichting geldt (nog) niet voor de andere gemeenten. Naar de mening van de NVVB moet die echter verplicht zijn voor alle gemeenten, aangezien zij als poortwachters verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van de BRP. De identiteitsketen start namelijk aan de balie van elke gemeente.

Niet alleen bij grote, juist ook bij kleinere gemeenten vindt identiteitsfraude plaats. De klant gaat 'shoppen' en loopt eerder een kleine gemeente binnen dan een grote die slimme apparatuur en opgeleide medewerkers aan de balie heeft staan. Bovenstaand verhaal laat duidelijk zien dat documentfraude in elke gemeente kan voorkomen. Zorg er daarom voor dat hier ook bij jouw gemeente een stokje voor wordt gestoken en dat fraudeurs bij jullie geen kans maken op het plegen van identiteitsfraude. Volg de modules van de Opleiding ID- & Adresfraude van de NVVB PublieksAcademie. Ze leren je waar je op moet letten, waar je naar moet kijken, hoe je dat doet, hoe je de klant 'binnenhoudt' en welke stappen je moet zetten bij het ontdekken van een fraudegeval. Na het volgen van een of meer modules van deze opleiding, afhankelijk van je functie(taken) binnen jouw gemeente, durf jij straks te twijfelen en kun jij voortaan identiteitsfraude voorkomen!

PUBLIEKSACADEMIE

Wil je meer weten over de modules van de opleiding ID- & Adresfraude die de NVVB PublieksAcademie aanbiedt? Kijk dan op www.gemeente.nl/publieksacademie of neem contact op met de PublieksAcademie via 079-303 17 25 of publieksacademie@nvvb.nl.

Colofon

B&R 4

30 augustus 2018

ISSN

0929-9262

Redactie

Roos Gardien en Merlin Niesten
communicatie@nvvb.nl
079-3617747

Foto cover

Sjors Massar

Bedankt!

Melle Bakker, Carla van den Bergen, Jessica Brouwer, Michele Duquesnoy, Eric Gubbels, Rikkert Harink, Veerle Hessels, Wilma van Hoeflaken, Carmen Kromosono-Jonathans, Saskia Lensink, Sjors Massar, Alexander Meijer, Michael Mirza, Hans Tomson, Heleen Veenstra, Monique de Vries, Arre Zuurmond

Productie

Veenman+, Rotterdam

Correctie (gedeeltelijk)

Tekstbureau Met Anne

Vormgeving

Mark Moget, Uberhaupt.nl

Oplage

2100

Adverteren?

Stuur een mail naar de redactie van B&R of neem telefonisch contact op voor de mogelijkheden communicatie@nvvb.nl of 079-3617747.

Abonnementen

Burgerzaken & Recht (B&R) is gratis voor leden van de NVVB. Niet-leden kunnen zich abonneren voor een bedrag van €115,- per jaar. Abonnementen kunnen schriftelijk tot uiterlijk 1 november voorafgaande aan het jaar van gewenste beëindiging worden opgezegd.

Contact

E: communicatie@nvvb.nl
T: 079-3617747
www.nvvb.nl

©2017

Artikelen uit B&R mogen alleen met schriftelijke toestemming van de NVVB worden overgenomen. Foto's zonder bronvermelding zijn stockfoto's.

@NvvB_

/NederlandseVerenigingvoorburgerzaken

nederlandse-vereniging-voor-burgerzaken

www.nvvb.nl

Digitale dienstverlening? appeltje-eitje!

KINDERLIJK EENVOUDIG

De geboorte van baby Emma was al spannend genoeg. Fijn dat de aangifte van haar geboorte een stuk makkelijker ging.

Hoe? Met de eDiensten voor burgerzaken. Want iets regelen met de gemeente doen de bewoners van deze straat waar en wanneer het hun uitkomt. Veilig, eenvoudig en snel.

Deze gemeente gaat voor gemak.
Beleef nu de ervaring van de ouders van Emma.

centric.eu/appeltje-eitje

 centric
connect.engage.succeed.

